

Resan till Kappadokien

Kappadokien? Vad är det? Var ligger Kappadokien, om det finns något som heter så? Jo, det ligger i östra Turkiet. Dit drog de tidiga kristna sig undan romarnas förföljelser. Resan bygger på aposteln Paulus grundande av den första kristna kyrkan. Han levde kring Jesu födelse. Ska bli spännande.

Gull-Britt och jag reser med min bror Hans och hans fru Ingegärd. Kappadokien är en för oss helt okänd del av Turkiet. Vi har köpt en paketresa av TSS, Travel Service Scandinavia. Ett reseföretag vi anlitat tidigare. Bra organiserade resor till låga priser. Men Kappadokien? Hm.

Resan verkar lockande men spontant känner vi en viss oro. Vi har emellertid bekanta som har bekanta som åkt resan och blivit översvallande positiva. Så vi beslutar oss för att övervinna oron och åka. Priset är dessutom så lågt, att skulle resan bli en besvikelse, så överlever vi det.

Vi får en detaljerad beskrivning från TSS om 8-dagarsresan. "Det unika Kappadokien – världens förtrollande fairylandskap" är rubriken på tvåsidesbroschyren. Resrutten är flyg till Antalya i Turkiet och sedan buss till Kappadokien.

Dag 1. Vi flyger tidigt från Köpenhamn till Antalya. Alltför tidigt. Gull-Britt avskyr tidiga avgångar. Så även denna. I Antalya väntar en buss som tar oss till hotellet och en välkomstdrink.

Dag 2. Vi åker tidigt (alltför tidigt igen enligt Gull-Britt) med bussen över de mäktiga Taurusbergen till Konya. I vår grupp finns ett yngre finskt par, som inte talar något annat språk än finska. De har missförstått utflyktens mål. De tror att det är en dagsutflykt. Efter en mils körning förstår de på något sätt, att vi inte kommer tillbaka till hotellet. De har all packning kvar på hotellet! Bussen måste därför vända och köra tillbaka. Vi tappar värdefull tid.

Konya var ett av de stora kristna samfundet på Paulus tid. Vi besöker dervischernas kloster och får se dervischer dans sin speciella dans i sina speciella dräkter. Jag frågade en av dem om han var munk. Nej, sa han, detta gör jag på min fritid. Jag är lastbilschaufför. Snopet. Här försvann äktheten. Men som turist måste man vara beredd på att bli lurad. Alltmedan resan fortsätter till Kappadokien.

Dag 3. Göreme är en plats med ett fantastiskt landskap med bisarra landstensformationer. Redan för 2 000 år sedan började befolkningen skapa

hem, kyrkor och hela underjordiska städer utgrävda ur den mjuka stenen. Vi blir inbjudna till den idylliska byn Cavusin för en kopp te.

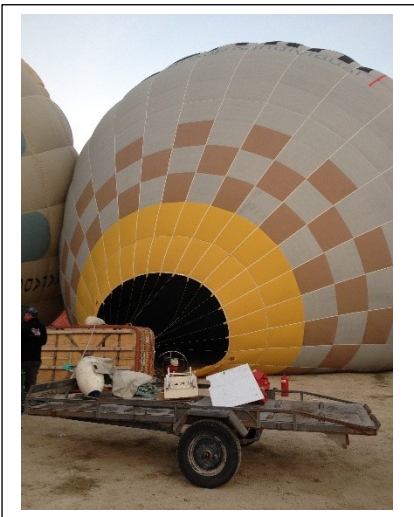
I bussen till Göreme frågar guiden om någon vill flyga luftballong. Han behöver tolv stycken. Hasse anmäler sig direkt. Han hade läst om ballongerna och redan bestämt sig för att prova på. Ytterligare åtta anmälde sig men det saknades fortfarande tre. Då anmälde Gull-Britt och jag oss båda, varför det bara saknades en. Med tvekan anmälde sig också Ingegärd och guiden fick sina tolv deltagare.

Klockan fem (Gull-Britt var trött) dagen därpå hämtade bussen oss för färd ut till platsen för ballonguppstigningen. Det var mörkt och lite kallt. Uppstigningen måste ske innan solen kommit upp för högt. Värmen från solen förstärker nämligen värmen från gasolen i själva ballongen och gör den svårare att manövrera.

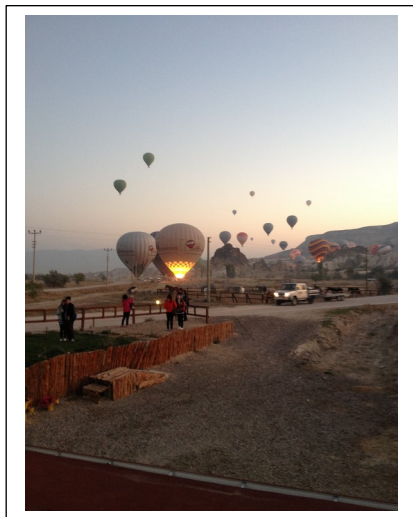
Inför avfärden från hotellet prickade guiden av oss. Det skulle vara tolv men där fanns tretton. Den trettonde var finskan från det finska paret, som åter missförstått vad det handlade om. Hon fick gå upp och lägga sig igen!

Ballongerna flyger dit vinden bär. Vi var därför imponerad när ballongföraren lyckades landa ballongen på ett lastbilsflak, efter det att färden var slut.

Uppstigningen var majestätisk. Lugnt svävade vi 300 meter över landskapet med en fantastisk panoramavy. Ett minne för livet.

Ballongen fylls med varmluft.

En av ballongerna har just lyft.

Ballonger på väg upp.

Så här såg det ut när ett stort antal ballonger lyfte i den tidiga morgonen.

Dag 4. Vi fortsätter till Munkdalen och alla de säregna klippformationerna. I byn Sinasos får vi se på traditionell mattknytning.

Dag 5. Vi vänder åter mot Antalya. Vi besöker en av de underjordiska städerna. Mäktigt. Färden går längs den historiska Sidenvägen med en rad palats (Serajer) från medeltiden. Vi passerar åter Taurusbergen.

Dag 6. Rundtur i Antalyas gamla stadsdelar och de obligatoriska besöken i en smyckesfabrik och en lädermanufaktur. Något guiderna var tvingade att göra.

Efter den guidade turen fick vi några timmar för oss själva men med bestämt krav på att vara tillbaka vid samlingsplatsen senast klockan X. Alla var där utom finnarna. Vi väntade och väntade. Till slut delade vi andra upp oss och gav oss iväg för att leta. Efter en stund hittade någon dem lugnt spatserande omkring. Åter hade de inte förstått den engelsktalande guiden.

Dag 7. Fridag att göra vad vi vill. Vi bestämmer oss för att stanna på hotellet. Gull-Britt och Ingegärd njuter av solen vid poolen, medan Hasse och jag svalkar oss med en turkisk öl.

Dag 8. Transfer till flygplatsen och hemfärd med många minnen i bagaget från detta märkliga Kappadokien.